

الف

آخر: آخرین

أفة: آفت، آسیب

ألهة: خدایان «مفرد: إله»

أيا

أب (أبو، أباً، أبي): پدر

إتسام: لبخند

أبيض: سفید

إثنا عشر: دوازده

إثنان: دو

الإثنين: دوشنبه

أجاب: پاسخ داد

أحد: کسی

الأحد: یکشنبه

أحد عشر: یازده

إحسان: نیکی کردن

أحمر: سرخ

أحياء: زندگان «مفرد: حي»

أخ (أخو، أخت، أخي): برادر

أخت: خواهر

أخذ: گرفت، برداشت

أخضر: سبز

إذا: هرگاه، اگر

أراذل: فرومایگان

أربعاء: چهارشنبه

أربعة: چهار

أرض: زمین

أرزق: آبی

أسبوع: هفته

أسرة: خانواده

أسود: سیاه

إشترى: خرید

أصفر: زرد

أعطى: داد

أفاضل: شایستگان

أفضل: برتر، برترین

أقدام: پاها «مفرد: قَدَم»

أكبر: بزرگ تر

أكل: خورد

إلا: به جز

الذي: کسی که

ألف: هزار

إلى: به، به سوی، تا

إلى اللقاء: به امید دیدار

اليوم: امروز

أم: یا

أم: مادر «جمع: أمهات»

أمام: رو به رو

أمان: امنیت

إمرأة (المرأة): زن «نساء: زنان»

إمراً (المرء): انسان

أمس: دیروز

أنا: من

إن: حقیقتاً، قطعاً

أن: که

أنت: تو «مؤنث»

أنت: تو «مذکر»

أنتم: شما «جمع مذکر»

أنتما: شما «مثنی»

أنهن: شما «جمع مؤنث»

أنفع: سودمندتر، سودمندترین

أوراق: برگ ها «مفرد: ورقة»

أوسط: میانه ترین

أولئك: آنان

أهلاً وسهلاً: خوش آمدید

أي: کدام، چه

أين: کجا

(من أين: از کجا، اهل کجا)

أيها، أيُّها: ای

باء

ب: به وسیله

باب: در «جمع: أبواب»

بارد: سرد

بائع: فروشنده

بحاجة إلى: نیازمند به

بحث عن: دنبال ... گشت

بحر: دریا

بدأ ب: شروع کرد به

بداية: شروع

بعيد: دور

بقرة: گاو ماده

بستان: باغ

بل: بلکه

بلا: بدون

بنت: دختر «جمع: بنات»

بيت: خانه

تاء

تحت: زیر

تسعة: نه

تفاح: سیب

تقاعد: بازنشستگی

تلك: آن «مؤنث»

ثاء

الثلاثاء: سه شنبه

ثلاثة: سه

ثم: سپس

ثمانية: هشت

تمر، تمر: میوه

جيم

جاء: آمد

المُعْجَم / عربي هفتم / دبیرستان دخترانه غیر دولتی «فرزانه»

جَالِس: نشسته	حَفِظًا: حفظ کرد	رَأَى: نظر، فکر
جَاهِل: نادان	حَقِيبَةً: کیف، چمدان	رُبًّا: چه بسا
جَبَل: کوه	«جمع: حَقَائِب»	رَبِيع: بهار
جَدُّ: پدر بزرگ	جِوَار: گفت و گو	رَجَع: برگشت
جَدًّا: بسیار	حَوْل: اطراف	رَجُل: مرد «جمع: رجال»
جِدَار: دیوار	حَيَاء: شرم	رَخِيس: ارزان
جِدَّة: مادر بزرگ	حَيَاة: زندگی	رِسَالَة: نامه
جَزَاء: پاداش	خاء	رِضا: رضایت
جَلَس: نشست	خَاف: ترسید	رَفَع: بالا برد، برداشت
جَلِيسُ السُّوء: همنشین بد	خَائِف: ترسیده، ترسان	رُمان: انار
جَمال: زیبایی	خَرَج: بیرون رفت	زاء
جَمَع: جمع کرد	خَرِيف: پاییز	زَرَع: کاشت
جَمِيل: زیبا	خُسْران: زیان	زَوْجَة: همسر «زوج: شوهر»
جَنْب: کنار	خَشَب: چوب «جمع: أخشاب»	سین
جُنْدِي: سرباز	خَلَف: پشت	سَأَل: پرسید
جَنَّة: بهشت	خَلَق: آفرید	سَائِق: راننده
جَوْ: هوا	خَمْسَة: پنج	السَّبْت: شنبه
جَوَال (الْهَاتِفُ الْجَوَالُ): تلفن همراه	الخَمِيس: پنجشنبه	سَبْعَة: هفت
جَهْل: نادانی	خَيْر: بهتر، بهترین	سَبْعِين، سَبْعُونَ: هفتاد
جَيِّدًا: خوب، به خوبی	دال	سِتَّة: شش
حاء	دَخَلَ: داخل شد	سَحَاب: ابر
حَار: گرم	دَهْر: روزگار	سَخَاوَة: بخشندگی
حَب: دوست داشتن	دَوْران: چرخیدن	سِزْوال: شلوار
حَجَر: سنگ «جمع: أحجار»	ذال	سَفِينَة: کشتی
حُدود: مرز، مرزها	ذَاهِب: رفته	سَلِيم: سالم ماند
حَدِيقَة: باغ «جمع: حدائق»	ذَكَر: یاد کرد	سَمَاء: آسمان «جمع: سَمَاوات»
حَزَن: غمگین شد	ذَلِك: آن «مذکر»	سَمَح لـ: اجازه داد به
حَزِين: غمگین	ذَهَب: رفت	سَمِع: شنید
حُسام: شمشیر	ذَهَب: طلا	سَمَك: ماهی «جمع: أسماك»
حُسْن: خوبی	راء	سَمَكَة حَجْرِيَة: سنگ ماهی
حُسْنُ الْعَهْد: خوش پیمانی	رَأَى: دید	سَنَة: سال «جمع: سَنوات»
حُسْنُ الْخُلُق: خوش اخلاقی		سَوْء: بدی، بد
حَسَنَة: خوب		سُورَة: سوره ها «مفرد: سورة»
حَصَد: درو کرد		

المُعْجَم / عربي هفتم / دبیرستان دخترانه غیر دولتی «فرزانه»

سوق: بازار

سیارة: خودرو

سَيِّد: آقا

سَيِّدَة: خانم

شین

شارع: خیابان

شَبَكَة: تور

شِتاء: زمستان

شَجَر، شَجَرَة: درخت

«جمع شَجَر: أشجار»

شِراء: خریدن

شَعْرِب: احساس ... کرد

شُكْرًا جَزِيلًا: بسیار متشکر

شَمْس: خورشید

شَهْر: ماه «جمع: شهور»

صاد

صَبَاحَ الْخَيْرِ، صَبَاحَ النَّوْرِ: صبح به

خیر

صِحَّة: تندرستی

صَدَاقَة: دوستی

صَدِيق: دوست «جمع: أصدقاء»

صَعِدَ: بالا رفت

صَغِير: خردسالی، کوچکی

صَغِير: کوچک

صَفَّ: کلاس «جمع: صفوف»

صَلَاة: نماز

صَنَعَ: ساخت

صُنِعَ: ساختن

صَوْرَة: عکس

صَيِّف: تابستان

ضاد

ضَرْبَ: زد

صَيِّف: مهمان «جمع: ضيوف»

طاء

طالِب: دانش آموز، دانشجو

«جمع: طُلاب»

طَرَقَ: کوبید

طَلَبَ: درخواست کرد

عين

عَبَاءَة: چادر

عَبَدَ: بنده

عَبَرَ: عبور کرد

عَبْرَة: پند «جمع: عِبَر»

عَدَاوَة: دشمنی

عَدُوَان: دشمنی

عَرَفَ: شناخت

عَشْرَة: ده

عَفْوًا: ببخشید

عَلِمَ: پرچم

عَلِمَ: دانست

عَلِيَ: بر، روی

عَلَيْكَ: بر تو، به زیان تو

عَلَيْكَ بِ: بر تو لازم است که، تو باید

عَلِيَّ (عَلِي + ي): بر من لازم است

عَمِلَ: انجام داد، کار کرد

عَمُود: ستون

عَنْ: از

عَنْب: انگور

عِنْدَ: نزد، کنار

عَيْش: زندگی

غين

غَالِبَة: گران

عَدَاءُ: فردا

عُرَاب: کلاغ

عُرْفَة: اتاق

عَسَلَ: شست

فاء

فَ: پس

فَاعِل: انجام دهنده

فَاكِهَة: میوه «جمع: فَوَاكِه»

فَائِز: برنده

فَتَحَ: باز کرد

فَرِحَ: خوشحال شد

فَرِيضَة: واجب دینی

فُسْتَان: پیراهن زنانه

فَعَلَ: انجام داد

فَلَّاح: کشاورز

فُنْدُق: هتل «جمع: فُنَادِق»

فَوْقَ: بالا، روی

فِي: در، داخل

فِي أَمَانِ اللّهِ: خداحافظ

ق

قَالَ: گفت

قَالَ فِي نَفْسِهِ: با خودش گفت

قَبِلَ: پذیرفت

قَبِيح: زشت

قَدَفَ: انداخت

قَرَأَ: خواند

قَرَبَ مِنْ: نزدیک شد به

قَرِيب: نزدیک (قَرِيبٌ مِنْ: نزدیک به)

قَرِيَة: روستا

قَصِير: کوتاه

قَطَعَ: بُرید

قَلِيل: کم

قَمَر: ماه «جمع: أقمار»

قَمِيص: پیراهن

قِيَمَة: ارزش، قیمت

المُعْجَم / عربي هفتم / دبیرستان دخترانه غیر دولتی «فرزانه»

کاف

ک: مانند

کَاخِرِ عَمَلِهِ: به عنوان آخرین کارش

کَاتِب: نویسنده

کَانَ: بود

کَبِير: بزرگ

کَتَب: نوشت

کَثِير: بسیار

كُزْسِي: صندلی

کَلَام: سخن

کَمَّ: یتان، یشما «جمع مذکر»

کَم: چند، چقدر

کَمَا: یتان، یشما «مثنی»

کُنَّ: یتان، یشما «جمع مؤنث»

کُنُز: گنج «جمع: کُنُوز»

کَيْف: چطور

کیمیاء: شیمی

کَ: یت، یتو «حالک: حالت»

کِ: یت، یتو «مؤنث»

لام

ل: برای

لا: نه، نیست

لا فَرْق: فرقی نیست

لا عِب: بازیکن

لِأَنَّ: زیرا

لِبَس: پوشید

لِسان: زبان

لَعِب: بازی کرد

لُغَة: زبان

لَكَ: برایت، به سوَد تو

لِكِنَّ (لِکِنَّ): ولی

لَمَّا: هنگامی که

لِمَاذَا: چرا

لِمَنْ: مال چه کسی، مال چه کسانی

لَوْحَة: تابلو

لَوْن: رنگ «جمع: ألوان»

لَيْسَ: نیست

لَيْل: شب

میم

مَا: چه، چه چیز، چیست

مَا: حرف نفی فعل ماضی

ماء: آب

مَاذَا: چه، چه چیز

مَبْرُوك: مبارک

مُجَالَسَة: همنشینی با

مُجِد: کوشا

مَجْهول: ناشناخته، گمنام

مُدَارَة: مدارا کردن

مُدَرِّس: معلم

مَدِينَة: شهر

مَرْأَة (الْمَرْأَة): زن

مُسَاعَدَة: کمک

مَسْرور: خوشحال

مُصْحَف: قرآن

مَصْنَع: کارخانه

مَعَ: با، همراه

مَعَ السَّلَامَة: به سلامت

مِفْتَاح: کلید «جمع: مَفَاتِيح»

مَكْتَبَة: کتابخانه

مَلَابِس: لباس ها

مَلِك: فرمانروا شد

مَمْلُوء بِ: پُر از

مِنْ: از

مَنْ: چه کسی، چه کسانی

مَنْ: هرکس، کسی که

مِنْصَدَة: میز

مَوْت: مرگ

نون

نَا: یمان، یمان

نَاحِج: موفق، پیروز

نَار: آتش

نَاس: مردم

نَافِذَة: پنجره

نَحْنُ: ما

نَدِم: پشیمان شد

نِساء: زنان

نَسِي: فراموش کرد

نِشِيَان: فراموشی

نَصْر: یاری کرد

نَظَر: نگاه

نَظَر: نگاه کرد

نَظِيف: پاکیزه

نَعَم: بله

نَهَار: روز

نِهَائِيَة: پایان

نِيَات: نیت ها «مفرد: نِيَة»

واو

وَاجِب: تکلیف

وَاحِد: یک

وَاقِف: ایستاده

وَإِد: پدر

وَإِدَة: مادر

وَإِدِين: پدر و مادر

وَجَد: پیدا کرد

وَجَع: درد

وَجْه: چهره

وَخَدِك: تو به تنهایی

وَخَدَة: تنهایی

وَحِيد: تنها

وَرَاء: پشت

المُعْجَم / عربي هفتم / دبیرستان دخترانه غیر دولتی «فرزانه»

يَمِين: راست

يَوْم: روز «جمع: أَيَّام»

الْيَوْم: امروز

وَرْدَةٌ: گُل

وَصَلَ: رسید

وَقَعَ: افتاد

وَقَفَ: ایستاد

وَلَدٌ: پسر، فرزند «جمع: أَوْلَادٌ»

هـ

هـ: او، عَش، ـ آن

هـها: عَش، ـ او، ـ آن

هاتان: این دو، اینها «مؤنث»

هذا: این «مذکر»

هذان: این دو، اینها «مذکر»

هذه: این «مؤنث»

هَرَبٌ: فرار کرد

هَلْ: آیا

هَلَكَ: مُرد، هلاک شد

هَمٌّ: آنها، ایشان «مذکر»

هِنَّ: ایشان، ـ آنها «مذکر»

هُمَا: آن دو

هُنَّ: ایشان، ـ آن دو، ـ آنها

«مثنی»

هُنَّ: آنها، ایشان «مؤنث»

هِنَّ: ایشان، ـ آنها «مؤنث»

هُنَا: اینجا

هُنَاكَ: آنجا

هُوَ: او «مذکر»

هُؤُلَاءِ: اینان

هِيَ: او «مؤنث»

ياء

ي: هم، ـ من

يا: ای

يَايُنِّي! ای کاش من!

يَدٌ: دست

يَسَارٌ: چپ